

92

Antos István

Iáo "1960"

Személy

Szerző:

Cím:

Forrás:

Mély részvét mellett eltemették
Antos Istvánt

Magyar Nemzet

1960. jún. 16.

Szombat délelőtt a Nemzeti Galéria gyászdrapériákkal bevont oszlopcsarnokában ravatalozták fel Antos Istvánt, az MSZMP Központi Bizottságának tagját, pénzügyminisztert, országgyűlési képviselőt, a Közgazdaságtudományi Egyetem professzorát. A kandallóberekkel körülvett ravatal előtt vörös párnán helyezték el a szocialista építés önfeláldozó harcosának kitüntetésait. Tizenegy órától a fővárosi dolgozók sokszere tömege sűrű sorokban vonult el a ravatal előtt: üzemi, hivatali dolgozók, volt munkatársak, tanítványok, tisztelők rótták le kegyeletüket.

A ravatal mellett díszőrségek váltották egymást. Díszőrséget állt Kádár János, az MSZMP Központi Bizottsága első titkára, dr. Münnich Ferenc, a forradalmi munkásparaszt kormány elnöke, Apró Antal, Biszku Béla, Fehér Lajos, Fock Jenő, Kállai Gyula, Marosán György, Nemes Dezső, Rónai Sándor az MSZMP Politikai Bizottságának tagjai, Szirmai István, a Politikai Bizottság póttagja. Díszőrséget állt az MSZMP Központi Bizottságának, az Elnöki Tanácsnak, a kormánynak számos tagja, országgyűlési képviselők, a munkásmozgalom régi harcosai, a politikai, gazdasági és kulturális élet sok vezető személyisége.

A gyászszertartás délután a Kerepesi temetőben folytatódott. A Kossuth Mauzóleumnál felállított ravatal körül ezren és ezren gyűltek össze a végső tisztességgel. Ott voltak a párt és a kormány vezetői. A gyászlobogós vörös és nemzeti színű drapériákkal borított mauzóleum két oldalán a munkásörög és a pénzügyörög egységei álltak díszőrséget.

A Himnusz hangjai után Apró Antal, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, a Minisztertanács első elnökhelyettese búcsúzott Antos Istvántól:

— Kommunistától búcsúzunk, fáradhatatlan, tapasztalt és szeretett elvtársától, barátától, a párt harcos, hű katonájától — mondotta. — Ötvenegy esztendőtt élt Antos elvtárs, pártunk Központi Bizottságának tagja, gazdasági életünk kimagasló tudású, tehetséges, szerény és szorgalmas vezetője. Ötvenegy esztendőtt, de ebből tizenötöt már a nép hatalmának szolgálatában, kommunistaként, mindig a munka első frontvonalában. Ha a fájdalmas búcsú keserű perceiben ismertetni akarnók életét, el kellene mondani Magyarországot gazdasági és pénzügyi életének másfél évtizedes történetét is, mert a kettő összeforrt egymással.

— Ha visszaemlékezünk az inflációra, a forint megszületésére, akkor egyben ő rá is, az ő munkájára is gondolunk, a Kommunista Párt által a Pénzügyminisztériumba küldött fiatal államtitkára, aki páratlan energiával és szervezőkészséggel vett részt gazdasági életünk e nagy fordulatának előkészítésében és végrehajtásában. Ha visszagondolunk a háború után első hároméves tervre, s emlékeztünkben felidézük az újjáépítés megannyi — a pesszimisták szemében megoldhatatlannak látszó — feladatát, megint csak ő rá is gondolunk, a csendes, szerény és közvetlen, munkában és magatartásban egyaránt példás kommunista vezetőre. S amikor a legutóbbi

három év még ellenségeink által is elismert eredményeire, a konszolidáció gazdasági és pénzügyi sikereire gondolunk, megint emlékezünk Antos István elvtársra is, sikereink részesére, eredményeink egyik kiváló szervezőjére, kormányunk volt pénzügyminiszterére.

— Antos elvtárs kommunista értelmiségi volt. Miért mondjuk el róla ezt a kettős jelzőt? Azért, mert ezt róla csak együtt lehet elmondani. Olyan elválaszthatatlan volt benne értelmiségi és kommunista mivolta, hogy egész életével és munkásságával jelkép és emlékeztető marad, példája azoknak az értelmiségieknek, szakembereknek, akik a népiellenes uralkodóosztályok bünei folytán rombadőlt országban nem a letűnt társadalom üszkös romjai között keseregtek, nem szétfoszlott és megbukott ideálokra kapaszkodtak, hanem világosan és tisztán levonták a Horthy-világ tragikus történelmi leckéjének fő tanulságát, ráléptek a helyes útra, s ingadozás nélkül haladtak az új úton, az egyedül helyes úton, a munkáshatalom, a szocializmus útján. Az ő élete — melyet közvetlen munkatársai másfél évtizeden keresztül nyitott könyvként ismertek — példázta, hogy a mi korunkban a népe ügyéhez hűséges értelmiségi szakember útja elválaszthatatlan a kommunisták útjától.

— Az ország pénzügyminiszterét, a mérnök fiából lett tudós közgazdász kísérik utolsó útjára, aki a párt zászlaja alatt a munkás-paraszt hatalomért dolgozott olyan keményen — és tegyük hozzá, hogy betegségéről is sokszor megfellebbezve —, mint kevesen. Múlt héten még ott volt a Minisztertanács ülésén, részt vett a vitában, hogy ilymódon is segítse gazdag tudásával,

felszólalásával, javaslataival az ország jobb vezetését. A nemzet felemelkedéséért folyó harc legjobb katonái közé tartozott, akitől most fájó szívvel, közös nagy veszteségünk szomorúságát mélyen átérve búcsúzunk. Emlékedet úgy örizzük meg, mint a népevel és a nép pártjával szívvel-lélekkel egybeforrt, a szocializmushoz rendíthetetlenül hű, igaz kommunista harcos emlékét! — fejezte be búcsúszavait Apró Antal.

Ezután dr. Hunor János, a Pénzügyminisztérium osztályvezetője, a minisztérium pártbizottságának titkára mondott búcsúbeszédet a Pénzügyminisztérium, a pénzügyörög, a pénzintézetek és a pénzügyi szervek dolgozóinak nevében. Utána Háy László, a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem rektora vett búcsút a halottól.

A gyászbeszéd után a korporsót leemelték a ravatalról majd a munkás gyászinduló hangjai mellett engedték le a sírba. Felcsendültek az Internacionálé hangjai, majd a frissen hantolt sírt koszorúk száza borították el.

*

Antos István halála alkalmából a Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottságához és a magyar forradalmi munkás-paraszt kormányhoz több részvétlétérkeztet. Az MSZMP Központi Bizottsága és a magyar forradalmi munkás-paraszt kormány ezúton mond köszönetet a részvétlétérkeztetőknek.